

עזון תורני שכוחי בעזה"ת אֵלֶּה הַשְּׁמֵרֹת וְעֵלֶּה הַשְּׁמֵרֹת

גליון 631

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פֶּתַח הָאֵלֶּה

אחד מהחפצים הבולטים שמלווים את יעקב במסעו, היא האבן. שכן כבר בתחילת מסעו ביציאתו מבאר-שבע הוא נפגש באבנים: "וַיִּפְגַּע בַּמְּקוֹם וַיִּלְךְן שָׁם כִּי בָּא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמְּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרָאֲשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמְּקוֹם הַהוּא". האבנים האלה הן במקום הר המוריה ועל פי המדרש מתאחדות לאבן אחת גדולה תחת ראשו של יעקב כפי שכתוב, שלאחר שהתעורר משנתו לאחר חלום הסולם, הוא לוקח את האבן ומקדש אותה למצבה, כפי שכתוב: "וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בִּבְקָר וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׁם מְרָאֲשֵׁתָיו וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצְבָּה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ". אותה אבן הופכת להיות מצבת עדות בין יעקב להקב"ה: "וַהֲאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תֵּתֶן לִי עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ". בכך לא הסתיימו האבנים, בחייו של יעקב. שכן כאשר יעקב פוגש ברחל, הוא מצליח לבדו להסיר את האבן מפתח הבאר: "וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רַחֵל בַּת לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֵת צֶאֱן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וַיִּשָּׂק אֶת צֶאֱן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ". יעקב מקבל כוחות פיזיים ומצליח להרים אבן כבדה מאד שהתורה מתארת שלפניו היו מספר רועים שניסו לגלגל את האבן והיתה להם כבדה מאד! ובנוסף, השם כורת ברית עם יעקב, ומבטיח לו את הארץ: "וַיִּצַב יַעֲקֹב מִצְבָּה בַּמְּקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֲתוֹ מִצְבָּת אָבִן וַיִּסַּף עָלֶיהָ נֶסֶף וַיִּצַק עָלֶיהָ שָׁמֶן". המיוחדות של יעקב היא לקחת את האבן שנמצאת על הארץ להגביה אותה ולהפוך אותה למצבה. הוא לוקח את החומר, מקדשו ומכניס לו משמעות חדשה. יעקב הופך ניסיונות לניסים!

אבן שיכולה להפיל אותך לרצפה הופכת לאבן שבונה את ביתך יעקב אבינו מלמדנו שבכל דבר יכול להיות נפילה אבל דווקא מהדבר שיכול להפיל אותך אותו דבר עצמו יכול גם להרים אותך גבוה לקחת אבן ולהפוך אותה למצבה לכבוד הקב"ה

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

"ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר" כאדם שמעביר הפקק מעל פי צלוחית, להודיעך שכוחו גדול. רבי מאיר חדש זצ"ל בספרו 'מאיר נתיבות' שואל, וכי באים חז"ל ללמדנו שהוא היה גיבור גדול? ועוד בתפילת גשם כתוב "יחד לב וגל אבן מפי באר מים בעבורו אל תמנע מים" – אנו מזכירים זכותו של יעקב אבינו, שבזכותו ה' יתן לנו גשם, מה זכות היא זו שהוא גל אבן מעל פי הבאר? ועוד קשה, אם יעקב היה גיבור, מדוע לא השתמש בגבורתו נגד עשו אחיו שביקש להורגו, וגם נגד אליפז בן עשו שרדף אחריו להורגו, ונגד לבן – ואפילו שאמר לרחל, 'אני אחיו ברמאות', לא מצינו שיעקב רימה אותו אפילו פעם אחת. וכשעשו בא וארבע מאות איש עמו, פחד מאד ושלח מתנה לעשו והתרפס לפניו, ועוד גם בני יעקב היו גיבורים, כמובא בספר הישר שנלחמו נגד מלכי כנען. התשובה, אומר רבי מאיר חדש, יעקב אבינו היה כוחו גדול, אבל השתמש בו רק לעבודת השי"ת, הוא ויתר על קרבתו לאביו והלך לחרן כדי לא להגיע למריבה עם עשו. ועם אליפז לא נלחם ונתן לו את כל רכושו ועני חשוב כמת, ובגבורתו השתמש לעשות חסד עם הצאן "ויגל את האבן", וגם עם לבן השתמש בגבורתו הגדולה להתגבר על הנקמה והנטירה שבלבו, וכן לגבי אחיו עשו, השתמש יעקב בכל מיני טעדקי כדי לא להגיע לשפיכות דמים, ושלח לו מנחה כדי לפייסו. יעקב אבינו מלמדנו שלא נותנים לאדם כח כדי להשתמש בו לצרכיו הפרטיים או להנאות העולם, אלא רק בשביל להתגבר על טבעו, לעזור לאחרים, להתמיד בתורה ולעבוד בנאמנות, וזו הזכות הגדולה שאנו מזכירים בתפילת הגשם – גבורת יעקב אבינו, "יחד לב וגל אבן בעבורו אל תמנע מים" (האמנתו ואדברה).

זמני השבת
הדלקת נרות מוצאי שבת
5:21 4:20
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה 5:55 לית

אָהל הַזֵּהוּ

א. כשמדליק נרות חנוכה צריך לדאוג שיהיה בנר די שמן כדי שידלוק לכל הפחות חצי שעה מזמן הדלקתו, וכן אם מדליק בנרות של שעווה, צריך להיזהר שיהיו הנרות גדולים כדי הצורך שידלקו לפחות חצי שעה מזמן הדלקתם אחר צאת הכוכבים (ומצויים נרות צבעוניים המותאמים במיוחד למנורות חנוכה קטנות, ואינם דולקים חצי שעה, ויש להיזהר שלא להדליק בהם).

ב. בערב שבת שמדליקים נרות מוקדם צריך ליתן שמן יותר כפי שיבואר בעז"ה באחת ההלכות הבאות.

ג. כשמדליק נרות חנוכה בלילה הראשון, ידליק את הנר הקיצוני שבצד ימין, ובלילה השני ידליק את הנר הנוסף תחילה, ואחר כך ידליק את הנר שהודלק אתמול, ויוצא איפה שסדר הדלקת נרות חנוכה הוא משמאל לימין, כדי שיתחיל ההדלקה בנר החדש, שנוסף בגלל תוספת הנס שבתוספת הימים.

ג. אם כבו הנרות מחמת סיבה כלשהי שלא הייתה בזמן ההדלקה, כגון שפתחו חלון ובאה רוח וכבו הנרות, אינו זקוק להם, כלומר שאינו צריך לחזור ולהדליקם שנית. ומכל מקום מצוה מן המובחר לחזור ולהדליק נר שכבה (בלא ברכה), אם כבה תוך חצי שעה מהדלקתו. אבל אם בשעה שהדליק את הנרות, לא היו ראויים הנרות לדלוק כשיעור זמנם, כגון שהדליקם במקום שהרוח נושבת, או שלא שם די שמן בנר, וכיוצא בזה, צריך לחזור ולהדליק את הנרות מן הדין, ומכל מקום אינו מברך על הדלקה זו.

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

ארבע עשרה שנה עבד יעקב עבור רחל ולא, שבע שנים מתוכן ברמאות. בשלב זה יעקב מודיע ללבן שהוא שב למולדתו. לבן מבין שאם יעקב יעזוב אותו הוא יפסיד מכך בגדול, אז הוא מואיל בטובו להציע לו שכר... לבן מביע כביכול רוחב לב: "נקבה שכר על י ואתנה". כמה שתרצה, רק תגיד.

יעקב משיב ללבן: "לא תתן לי מאומה. אם תעשה לי הדבר הזה, אשובה ארעה, צאנך אשמור". יעקב מציע להסיר מן העדר כל כבש חום וכל עז נקוד וטלוא, ומהיום והלאה – כל כבש ועז שיוולדו בצבע זה בעדרו של לבן, שייכים יהיו ליעקב כמשכורת.

נעצור כאן לרגע: יעקב אומר ללבן "לא תתן לי מאומה", דהיינו, אינני רוצה ממך שום דבר. ומיד באותה נשימה הוא ממשיך ומפרט מה המשכורת שלבן צריך לתת לו בכדי שישכים לרעות את צאנו?!

תלמיד היה לו ל"חזון איש", רבי שלמה כהן שמו. למחיתו החזיק רבי שלמה בבעלותו בית דפוס, בית הדפוס היה היחיד בכל האזור וב"ה פרנסתו הייתה מצויה. באחד הימים מגלים רבי שלמה ובניו שלט חדש בצד המקביל של הרחוב, שלט המכריז על בית דפוס שנפתח בדיוק מולם... רבי שלמה סימן לבניו לפתוח את בית הדפוס שלהם ופנה לבעלים של בית הדפוס החדש. בניו בטוחים היו שברצונו לגעור בו על השגת הגבול שלו. אבל רבי שלמה ניגש אליו בחיוך נרחב וקידם את פניו בשלום ובברכת "ברוכים הבאים". שוחח עימו כמה דקות ושב לדפוסו שלו. להפתעת בניו הוא נטל מגש עם אותיות דפוס ומיני עזרים שונים ופנה לצאת לעבר הדפוס המתחרה. בניו הבינו שהוא הולך להשאיל לו ציוד וללמדו טיפים, כבר הכירו את טוב-ליבו של אביהם. והם שאלו: "למה אתה מסייע לו להתחרות בדך?!"

רבי שלמה חייך ולימד את בניו פרק בביטחון בה': "את הפרנסה שנקצבה לכל אדם מן השמים לא ניתן להגדיל או להפחית בשום צורה. אלא שצריכים וזקוקים להשתדלות בכדי לקבל אותה בדרך הטבע. "אני צריך לקבל מן השמים סכום מסוים מדי חודש לכלכלת ביתי. יותר מן הסכום הזה לא אשיג ופחות ממנו לא יהיה לי. עבור זה אני נזקק לעמוד מספר שעות בבית הדפוס, לקבל לקוחות, לסכם עבודות ומחירים, לעמול קשה ולוודא שהלקוח מקבל את הטוב ביותר. "מספר המבקשים להדפיס הוא מוגבל. כרגע מגיע יהודי נוסף שזקוק לפרנסה, הוא לוקח חלק מן הלקוחות אליו, כך שהעבודה תתחלק בין שנינו. נמצא שהוא מסייע לי בנטל העול, לא מגיע לו שאאיר לו פנים ואסייע לו בכל הנדרש?!"

נשוב לקושיה בה פתחנו: יעקב מודיע שאינו רוצה מלבן מאומה, אבל מפרט את השכר לו הוא מצפה. לקושיה זו התעוררתי מדברי רבינו עובדיה ספורנו, שכנראה חש בסתירת הפסוקים ומלמדנו יסוד גדול:

יעקב הבהיר ללבן שפרנסתו תגיע אליו בכל מצב, ועליו מוטל להשתדל בעשיית מלאכה כלשהי. וזה ביאור הפסוקים: "ויאמר יעקב לא תתן לי", משלך, מהכיס הפרטי שלך, "מאומה". שהרי פרנסתי קצובה משמים. אם אעבוד אצלך לא יחסר לך מההכנסות ואם אעבוד במקום אחר לא יישאר לך יותר.

"אם תעשה לי הדבר הזה", אם תרצה שאעבוד אצלך ואתה תהיה הצינור לפרנסתי, "אשובה ארעה, צאנך אשמור".

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8444774
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

רחל מכניסה את שפחתה לביתה. ליעקב נולדים מבלחה שני ילדים, דן ונפתלי. על שמו של זה האחרון, נותנת רחל טעם: "נפתולי אלוקים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי". "נפתלתי" מלשון מַאֲבָק. ויש להבין: אם שפחתה של רחל ילדה, מה עניין לאה לכאן? "נפתלתי עם אחותי?!". מה עשתה לאה שצריכים 'להיאבק' בה??

זלמן הרגיש שהזעם מטפס בגרונו וחונק אותו. שעה ארוכה הוא יושב בחדר ההמתנה כדי להיכנס לרבי, ועד שהגיע תורו להיכנס הגיע שמשון הגביר ודורש להיכנס מיידית אל הרבי. "היכנס אל הרבי", תבע זלמן במפגיע מהגבאי הנבון, "תספר לו שאני מחכה כבר שעה בתור ושמשון הגיע רק עכשיו. נראה את מי הוא יורה להכניס".

הגבאי הקשיב לעצה-הוראה, ולו בשביל שלא אבה להסתבך לא עם שמשון הגביר ולא עם זלמן מר הנפש, שסחב עשרות חבילות צרות על גבו; העניות הייתה הקשה שבכולן. מדי פעם היה מגיע זלמן אל כ"ק רבי משולם פייש הלוי מטאהש, בחדרו שפך את לבו בפני אוהבן של ישראל, שהסכית לו זמן רב, עודד אותו בחוס, בירך אותו בכל הברכות ופטר אותו במתת יד הגונה. לאחר רגעים ספורים יצא הגבאי ובפיו הוראת הקודש: ייכנס הגביר... זלמן חיכה שעה נוספת בחוץ. בסיומה, הוכנס אל הרבי. לא השתהה זלמן כלל ופתח במלוא הקיטור טענות. הייתה לו שעה שלמה מחוץ לחדר להכין את דבריו... שליימזל כמוהו, טען זלמן, אין בנמצא. גם הרבי - היהודי היחיד שעוד התייחס אליו בכבוד - דוחה אותו מעל פניו כאשר מגיע גביר עם כסף...

בניגוד להנהגתו של הרבי להקשיב לזלמן זמן רב, הפעם תחב הרבי בידו מעטפה ופטר אותו מיד לשלום. בחוץ, עוד היה שמשון הגביר. משראה הגביר את זלמן, הציע לו בחביבות טרמפ ברכבו עד הבית. אולם משנכנסו לרכב, זיהה שמשון את המעטפה שבידי העני, והתעניין מהיכן היא. "הרבי נתן לי אותה", השיב זלמן בחמיצות. "שמא תסכים להיכנס עמי שוב אל הרבי?", ביקש שמשון. הייתה זו המעטפה שהכין הגביר עבור הרבי כפדיון נפש. הוא שאל את הרבי בתמיהה מדוע לא פתח את המעטפה לראות מה הסכום שבתוכה, לפני שהעניק אותה לזלמן.

"אני צריך לדעת כמה יש בה?!", השתאה הרבי מטאהש שנודע בצדקת פורונו, "הוא צריך לדעת! שמעתי מהגבאי שהוא מחכה בחוץ, ולא היה לי כסף עבורו. מששמעתי שאתה רוצה להיכנס בדחיפות, הוריתי להקדים אותך לפניו, כך ידעתי שיהיה לי כסף לתת לו!"

במדרש (איכה רבה) מובא שלאחר חורבן הבית ביקש הקב"ה מכל אחד מהאבות הקדושים שימליץ טוב על ישראל. הם מנסים את כוחם, אבל טענותיהם לא גורמות להחיש ישועה לבניהם הנאנקים בגלות. כאשר מגיעה רחל, היא טוענת טענת-מחץ: ריבונו של עולם, אני, שאני בשר ודם, הכנסתי את צרתי (לאה) לביתי ולא קינאתי בה, ואילו אתה, בורא כל עולמים, אינך מוכן לוותר לישראל שחטאו לך?! "בשבילך, רחל", נענה הקב"ה ברחמים רבים, "אני מחזיר את ישראל למקומן" - - -

מבאר רבנו משה, האלשיך הקדוש: כאשר ביקשה רחל מהקב"ה רחמים על בניה, והקב"ה שמע לתפילתה, נוכחה רחל לדעת שכל הניסיון שזימן לה הקב"ה עם לאה, היה לטובתה. כדי שלעתיד, כאשר יהיו בניה בצרה, היא תוכל לעורר עליהם רחמים ולהביא את פדותם.

כה אמרה אמנו רחל בלידת נפתלי: אותם "נפתולי אלוקים (ש)נפתלתי עם אחותי", מאבקי הנפש שהיו לי בשעה שמסרתי סימניי לאחותי ולא קינאתי בה, "גם יכולתי" - נועדו לטובתי כדי שאוכל להפיק מהניסיון הזה תועלת. לא תמיד יש בנו סבלנות תוך כדי ניסיון לזהות את הטוב שהוא מגלם בתוכו. לפעמים גם כשיש סבלנות - הידיעה הזו לא מנחמת אותנו.

אבל כדאי לזכור את המשפט של הרבי מטאהש: "לא אני צריך לדעת כמה יש במעטפה. הוא צריך לדעת". ריבונו של עולם לא צריך את הניסיונות שלנו. הם נועדו אך ורק לטובתנו. וכדי לקבל מעטפה - צריכים לעמוד בתור גם כשקשה ומציק. (ישראל קעניג)

"אבא שלי נפטר לפני שעתיים", סיפר יהודי לרב, "ואני חייב מחר בבוקר לטוס לחו"ל. אם לא אתייצב לחתום על עסקה שרקמתי במשך שנתיים - אפסיד כמה מיליונים. "שכרתי יהודי שישב 'שבעה' במקומי. יקבל על עצמו את כל דיני האבלות ויגיד קדיש במקומי", סיים האיש.

"אם כבר הסתדרת יפה כל כך", תמה הרב "מה אתה רוצה לשאול?"

- "הרב חושב שאני צריך להתקשר לנהם אותו?!" -

תלמידי בית הספר המצרי קיבלו לידיהם יריעת פלסטיק עליה מצוירת מפת העולם. המורה הסביר לתלמידים שזהו כדור שניתן לנפחו וכך להביט בכל נקודה בגלובוס.

"וכעת", רעם קולו של המורה, "מי הכובש האכזר ביותר?"

- "הציונים", צרחו הילדים.

המורה נהנה בסיפוק והורה: "תוציאו מספרים מהקלמר, תגזרו את מדינת ישראל מהמפה, ותנפחו..."

קצתה מאתול

רחל ולאה היו אחיות תאומות ונישאו בגיל 22 ליעקב, בהפרש של שבוע בין החתונות. רחל נפטרה בגיל 36 לאחר שהייתה נשואה ליעקב ארבע עשרה שנה, ולאה נפטרה בגיל 44. שבע שנים אחרי רחל. רצוננו להתמקד במסר קטן שעולה מקורות חייהן של רחל ולאה בפרשתנו, כפי שנראה בהמשך. לפני כן נקדים סיפור אמיתי ששמעתי מהרה"צ אלימלך בידרמן שליט"א, ששמע מבעלי המעשה: שני בחורים משיבה חסידית בבני ברק החליטו לנסוע באחת משבתות החורף לצפת. רצה הקב"ה מסובב הסיבות והם נתקעו בדרכם בעיכובים שונים ומשונים עד ששעה לפני השבת מצאו השניים עצמם למרגלות העיר טבריה, כשהם מבינים שהסיכוי להגיע לצפת כרוך בחילול שבת, ולכן עליהם להתכונן לשבות בטבריה. החל מן העיכוב הראשון חשו השניים שייתכן ותכניתם תשתבש, והתלוננו בינם לבין עצמם על העיכובים הלא צפויים ועגמת הנפש. מיותר לציין שעגמת הנפש הגיעה לשיאה בעת שעמדו על שפת הכינרת כשאין להם שמץ מושג היכן יעשו את השבת. בלית ברירה ניסו לחפש אדם שומר תורה ומצוות שיאזר אתם לארחם לשבת מהרגע להרגע. חסיד שחזר מן המקווה עם בגדי השבת לגופו והשטריימל על ראשו פגשם כשהם אובדי עצות, דחף לידם מטבעות מספר שירוצו למקוה לכבוד שבת, לקח מהם את חפצי המוקצה והזמינם לביתו. טרופי נשימה הגיעו השניים עם מארחם לתפילת מנחה וקבלת שבת, כשאין להם דקה בכדי לדבר עם מארחם. לביל שבת כשישבו עימו ועם זוגתו לשולחן השבת, סיפר להם היהודי את גודל ההשגחה הפרטית שלהם: "אני ורעייתי שהינו בחו"ל בהשתטחות על קברי צדיקים. טיסתנו חזרה לארץ התעכבה בימים מספר וידענו שנחת ביום חמישי לפנות ערב. קרובי משפחה לקחו את הילדים לביתם לשבת, וכך יש לי מקום עבורכם. אך בכך לא תם הסיפור. אילו היינו אני וזוגתי מכינים את צרכי השבת, לא היינו מכינים מראש אוכל לשני סועדים נוספים, כי אם עבור שנינו בלבד. אלא ששכנים שידעו על העיכוב שלנו, ולא ידעו שהילדים אינם בביתנו, הכינו את מאכלי השבת בשפע עבור משפחה שלמה. כעת יש אוכל גם עבורכם".

בצאת השבת שח אחד הבחורים לחברו: "אנחנו בכינו על כך שלא תהיה לנו שבת כהלכתה, והנה הקב"ה דאג לנו מראש בהשגחה מופלאה לעונג שבת אמיתי". ולמה באמת הם נתקעו בדרך? קראו על נסתרות דרכיו של השי"ת: שבועיים לאחר אותה שבת, התארס אחד הבחורים עם בתו של המארח!...

ידועים דברי חז"ל שלאה בכתה רבות על שבגורלה נפל להינשא לעשו, שכך אמרו הבריות "שני בנים לרבקה, שתי בנות ללבן. הגדולה (לאה) לגדול (עשו), הקטנה (רחל) לקטן (ליעקב)". בזמן שעבד יעקב שבע שנים עבור רחל, בכתה לאה על מר גורלה. אך לא ידעה שרצונו של הבורא יתברך, שהיא תישאר לחיות שבע שנים נוספות עם יעקב אבינו לבדה, לאחר שתיפטר רחל מן העולם. לכן בשבע השנים הראשונות בטוחה הייתה שהפסידה חתן כמו יעקב, ולבסוף זכתה אף להיקבר עימו.

הקב"ה מכין לאדם את צעדיו עלי אדמות, לפעמים כרוכה הישועה במעט צער שקודם לה, כדי שיוכל האדם לזכות בטובה. אך אל לאדם להתייאש ולהגיע לעצב ברגעים הלא נעימים. (גד שכטמן)

**ברכה והצלחה
ובריאות איתנה**
אסף בן אשר ומשפחתו הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפחתו הי"ו

לרפואה שלימה
סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכנ"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 16:15

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית 7:30
מנחה וערבית (סמוכות) -- 16:20
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א
יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א
יום ה' - הרב אליהו הכהן שליט"א

בית הכנסת
"עולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

חדש-שחרית - 5:20 נץ
מנין ב' - 7:30
מנחה ערבית - 16:15

שיעורי תורה מידי יום
לאחר ערבית
יום א' ב' ה'
רב בית הכנסת
הרב יהונתן אמדי שליט"א
יום ג'
הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ד'
הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' -
הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 19:30

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה

טוביה שרבי בן נזימה
ומשפחתו הי"ו
דוד חיים בן עליזה
ומשפחתו הי"ו
אופיר דלל בן אורה
ומשפחתו הי"ו